

[Kjær Rasmussen.]

står der direkte — jeg citerer fra bilaget til udvalgsbetænkningen:

„Dette er baggrunden for, at man må lægge stor vægt på en nær tilknytning mellem råd og center“.

Under første behandling af lovforslaget påpegede vi fra VS-side, at der var og er et demokratiproblem, som man overhovedet ikke har haft tanke for at løse, og som, lad mig tilføje det, et privatkapitalistisk samfund naturligvis heller ikke er interesseret i at løse. Vedtægterne for centret bestemmer f. eks., at det er ministeren, som skal bestemme de nærmere retningslinjer for centrets virksomhed, men han skal gøre det efter diktat fra forskningsrådet. Det er endvidere ministeren, som efter diktat fra samme forskningsråd skal kunne tillade arealet udlejet til private formål. Endvidere er det forskningsrådet, som udnævner samtlige medlemmer af bestyrelsen.

For nu at få lidt hold på dette kunne det være interessant at se på, hvilke personer dette magtfulde forskningsråd udnævner til de ledende poster i centret. Jeg står her med en bestyrelsesliste fra marts 1969, og af den fremgår det, at forskningsrådet har udnævnt fem bestyrelsesmedlemmer for Hørsholmcentret. Af disse fem havde i hvert fald de fire tilknytning til det private erhvervsliv. Naturligvis overrasker sammensætningen ikke, for det er jo med Hørsholmcentret, som det er med erhvervsudviklingsfonden, hvor man også lader det private erhvervsliv have størst indflydelse; her sidder til eksempel fire direktører i bestyrelsen.

Jeg har ridset disse sammenhænge op, fordi det må stå ganske klart, at offentlighedens indflydelse på Hørsholmcentrets dispositioner vil være mere end begrænset. Folketinget vil ingen indflydelse få på, hvad man skal forske i derude. Folketinget skal bare sørge for at fremskaffe pengene, penge, som er opkrævet via skatterne hos hele befolkningen. Millioner af kroner suges med andre ord ud af det offentlige uden at være undergivet demokratisk kontrol.

Hvis man nu tænker sig den utopiske tanke, at befolkningen blev taget med på råd i dette samfund, ja, så kunne det godt være, at prioriteringslisten for forskningen kom til at se lidt anderledes ud. F. eks. ville der måske blive ydet noget mere til sam-

fundsvidenskabelig forskning og til socialmedicinsk forskning. Dette ved regeringen i dette land naturligvis udmærket, og derfor er det, at den udstyrer forskningsråd og centerledelse med de kolossale beføjelser, som tilfældet er. I disse kredse kender man nemlig udmærket de økonomiske magthaveres inderste ønsker. Men samtidig er vi andre jo heller ikke i tvivl om, at disse kredse ikke er særlig repræsentative, hvad angår befolkningens ønsker og behov. Og så er der endelig det forhold, at nærværende lovforslag tager vidtstrakte hensyn til Danmarks eventuelle indtræden i fællesmarkedet.

Vår holdning er altså den, at vi fortsat ikke vil medvirke til gennemførelsen af nærværende lovforslag. Vi kan ikke acceptere, at forskningsrådet skal have hals- og håndsret over centret, og vi kan ikke acceptere, at folketingets forskningsudvalg, der vel i dag må anses for at være nærmest på befolkningen, blot skal orienteres. Det fremgår jo af betænkningen, at sådan vil forholdet blive. Vi kan altså ikke medvirke, og egentlig forstår jeg ikke, at partier som socialdemokratiet og SF kan. Jeg ved da, at socialdemokratiet i sommer i interviewet i Information havde store betænkeligheder ved den ledelsesform, der skulle være på stedet derude. Med disse ord vil jeg slutte og samtidig gentage, at dette må ske uden VS' medvirken.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg vil gerne takke udvalget for de drøftelser, vi har haft, og for det resultat, man er nået frem til med ændringsforslaget, hvorefter lovforslaget optages til revision i folketingsåret 1975-76, og for den tilslutning, der dermed er givet til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-4 og ændringsforslaget om indsættelse af ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.